

From: Адв. Ивелина Парушева <enapc@enapc.bg>
Sent: 15 декември 2020 г. 16:59
Cc: infocenter@parliament.bg
Subject: относно ЗИД на ГПК със сигнатура № 002-01-69 от 3.12.2020 г.
Attachments: Становище-ЗИД-ГПК-12-2020 (2)-подписано.pdf

Здравейте!

Изпращаме Ви становището на **СНЦ „Електронна национална адвокатска платформа за сътрудничество“ /@НАПС/ относно ЗИД на ГПК със сигнатура № 002-01-69 от 3.12.2020 г.**

Моля да ни върнете входящ номер.

С уважение!

адв.Ивелина Владимирова – секретар и представляващ @НАПС

Из pratено от Поща за Windows 10

**ДО
КОМИСИЯТА ПО ПРАВНИ ВЪПРОСИ В
44-ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

**ДО
ДЕПУТАТИТЕ ОТ 44-ТОТО НАРОДНО СЪБРАНИЕ**

СТАНОВИЩЕ

От СНЦ „Електронна национална адвокатска платформа за сътрудничество“ /@НАПС/, с ЕИК 206062135, със седалище и адрес на управление: гр. София, бул. „Македония“ № 4, ет. 5, ап. 14, представлявано заедно и поотделно от Искра Кишкова и Ивелина Владимирова

ОТНОСНО: ЗИД на ГПК със сигнatura № 002-01-69 от 3.12.2020 г.

**Уважаеми членове Комисията по правни въпроси,
Уважаеми депутати,**

Моля при обсъждането на законопроекта да имате предвид изложените по-долу съображения досежно предвидените промени в ГПК:

1. § 1. Създадената нова ал.4 на чл.38 от ГПК е неясна, следва да се уточни, че става въпрос за съгласието за връчване на електронен адрес.

2. § 2. Създава се чл. 38а, като в ал.3 е предвидено, че лицето, което е извършило процесуално действие ЕПЕП СЕ СЪГЛАСЯВА в това производство да приема електронните изявления, съобщения, призовки и книжа пред ВСИЧКИ ИНСТАНЦИИ до приключването му, като съгласието може да бъде оттеглено по всяко време.

Възприетият подход, без да е налице изрично съгласие от потребителя /адвокат или страна/ за приемане на електронни изявления и съобщения, е опасен. Той може да доведе до тежки последици за страните в производствата, най-вече до пропускане на срокове с непоправими последици. Това е особено опасно и предвид ал.2 на новия чл.41а, съгласно който при връчване на електронен адрес чрез ЕПЕП, ако страната не е изтеглила акта в едноседмичен срок от изпращане на съобщението, съобщението се смята за връчено считано от деня, следващ изтичането на едноседмичния срок от изпращането му.

Считаме също за неприемлива презумпцията, че в този случай е налице съгласие за приемане на електронни изявления пред ВСИЧКИ ИНСТАНЦИИ. Известно е, че в практиката най-често упълномощаването става за всяка инстанция поотделно. Достъпът до електронното съдебно дело също се разрешава за всяка инстанция поотделно, за което всеки път се подава ново заявление за достъп. В това заявление и сега е предвидено

потребителят изрично да заяви дали желае да получава електронни съобщения на електронен адрес. Считаме, че тази практика е правилна и трябва да продължи, поне до изтичането на сроковете по §39.

Друг подход, който може да бъде възприет, е да се предвиди потвърждаване на получаването на съобщението, като съобщенията се считат за връчени от датата на изпращане на потвърждението от страната, така както е прието в ал.3 на чл.41а ГПК. Тази опция следва също да е в сила до изтичането на сроковете по §39.

Считаме за недопустим този начин на връчване /без изрично съгласие и за всички инстанции/ докато съдебните дела не бъдат изцяло попълнени!

3. § 5. Изменя се ал.3 на чл. 42, като към изключениета за връчване на съобщенията, се добавя и връчване на електронен адрес.

Това законодателно решение е неясно и с опасни последици. Възможно е страната да е използвала инцидентно чужд електронен адрес, от който да е изпратила документ по делото, възможно е електронния адрес в ЕРА да не е актуален, възможно е и да е ползван един от няколко електронни адреси, от които страната изпраща и комуникира. Кой, как и на какъв принцип ще прецени на какъв електронен адрес страната да бъде уведомена, не става ясно от изменението.

4.§9. чл.51 се променя, като в ал.1 се предвижда връчването на адвокат да става чрез ЕПЕП или на всяко място, където той се намира по служба извън неговата кантора.

На пръв поглед звучи като пропуск връчването на адвокат да става лично в неговата кантора, като е възприето за приоритетно връчването чрез ЕПЕП, а другата предвидена възможност е извън кантората на адвоката, където той се намира по служба. Надяваме се този пропуск да бъде преодолян при гласуването на второ четене.

От друга страна, връчването, предвидено в чл.38, ал.2, т.2 и ал.3 ГПК е относимо и към адвокатите, предвид нормата на чл.38, ал.1 - съобщението се връчва на адреса, който е посочен по делото, като чл.39, ал.1 предвижда посочване и на съдебен адресат или пълномощник. Практиката показва и досега нередки случаи на уведомяване на адвокати по реда на чл.42, ал.3 от ГПК – по телефона. Предвид това считаме предприетата промяна в чл.51 от ГПК за непрецизна.

5.§15. и §17. Предвидените изменения в чл.127, ал.1, т.2 и чл.131, ал.2, т.2, за задължително посочване на електронен адрес в исковата молба и отговора на исковата молба, следва да се обвържат с изменението в чл.38, ал.3 от ГПК – връчването да става на посочения /поради изсковането за редовност на исковата молба/ електронен адрес, без страната да е дала изрично съгласие за това. Считаме по изложените по-горе съображения, това законодателно разрешение за неуместно и опасно за интересите на страните.

6.Считаме за наложително да се помисли за извършване на промяна в чл. 135а (Нов - ДВ, бр. 98 от 2020 г.) ГПК, който гласи:

(1) Всяка страна може да поиска да участва в съдебно заседание чрез видеоконференция, когато тя не е в състояние да се яви непосредствено пред съда.

(2) При видеоконференцията страната присъства в специално оборудвано за видеоконференции помещение в районен съд, определен по реда на чл. 156а, ал. 2 - 4, място за лишаване от свобода или ареста.

(3) Съдът уведомява страните за условията за провеждане на видеоконференция.

Практиката по време на пандемията в няколко съдилища в страната показва, че участие в съдебно заседание чрез видеоконференция може да стане и от място, което е различно от предвиденото в чл. 135а помещение в районен съд, определен по реда на чл. 156а, ал. 2 - 4, място за лишаване от свобода или ареста. Това е особено важно в условията на пандемия, тъй като оборудването на една зала в РС в големите градове е крайно недостатъчно. От друга страна в условията на пандемия е еднакво опасно явяването в специалната оборудвана зала, както и в която и да било друга зала на съда. В тази връзка следва да се помисли за използването на съвременни начини за установяване самоличността на лицето /в т.ч.адвокат/, което участва чрез видеоконференция в съдебното заседание, от кантората или от дома си.

7. Намираме за неправилно и порочно възприетото законодателно решение изменения в НПК да бъдат извършени с ПЗР на граждански закон, в случая ГПК, тъй като това влиза в грубо противоречи със ЗНА.

С уважение:

Ivelina Vladimirova
Ivanova-Parusheva

Digitally signed by Ivelina
Vladimirova Ivanova-
Parusheva
Date: 2020.12.15 16:25:43
+02'00'

Адвокат Ивелина Владимирова,
Секретар на @НАПС

